Stuk **692** (2005-2006) – Nr. 1

V L A A M S  P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

1 februari 2006

# VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Felix Strackx, Frans Wymeersch, Stefaan Sintobin, Wim Van Dijck en Pieter Huybrechts en mevrouw Marleen Van den Eynde –**

**betreffende het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), en meer specifiek het annuleren van de verplichting zwembadwater te ontsmetten door middel van chloor**

## TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Zwembaden nemen in onze samenleving, zowel op recreatief als op sportief vlak, terecht een belangrijke plaats in. Zwemmen is immers een gezonde sport, die slechts weinig tegenindicaties kent. Zwemmen is de sport waarbij het grootste aantal spiergroepen actief zijn. Een ander voordeel is dat de gewrichten maar heel weinig worden belast, zodat mensen van alle leeftijden de zwemsport kunnen beoefenen.

In zwembaden vertoeven evenwel heel wat mensen op een beperkte oppervlakte. Ze delen daar het water en de vloeren, waar ze blootsvoets op lopen. Bovendien is het er warm en vochtig, wat een ideale voedingsbodem is voor de groei van allerlei micro-organismen. Wanneer er geen speciale maatregelen worden genomen, kunnen onder dergelijke omstandigheden bepaalde infectieziekten gemakkelijk worden verspreid.

Als een bader zich in het water begeeft, spoelen er ongeveer 1.000.000.000 bacteriën van hem of haar af. Rekening houdende met randomstandigheden zoals de grootte van het bad, het gemiddelde aantal bezoekers, de realiseerbare omlooptijd van het water en de noodzakelijke bacteriologische kwaliteitsnormen, is het onmogelijk om het zwembadwater volledig buiten het bad te zuiveren. Het water dient dus ook in het zwembad, op de plaats van de vervuiling, een desinfecterende bewerking te ondergaan. Chloor heeft die krachtige desinfecterende en oxiderende werking, zelfs bij de lage dosis die in zwembaden wordt gebruikt. Bovendien is het goedkoop. Bij een juiste dosering wordt het niet geacht veel risico's in te houden: onaangenaam of toxisch te zijn voor de zwemmers. Als de nodige veiligheidsvoorschriften in acht worden genomen, zoals een goede pH-sturing en voldoende zuivering en verversing van het zwembadwater, zoals ze zijn opgenomen in het VLAREM, lijken de risico's beheersbaar.

Vandaar dat chloor tot dusver de beste oplossing leek voor het desinfecteren van het zwembadwater. Nochtans is het gebruik van chloor omstreden. Ten eerste omdat chloor een aantal nadelige gevolgen heeft voor het milieu en een bijzonder gevaarlijk goedje is waarmee voorzichtig moet worden omgesprongen. De gevaren van chloorgebruik zijn vooral de vorming van het toxische chloorgas bij een te hoge zuurtegraad van het water en de vorming van organische chloorverbindingen zoals chlooramines en trihalomethanen. Met die voorzichtigheid wordt wel eens een loopje genomen. Alhoewel de VLAREM-wetgeving verplicht dat in de zwembaden steeds bevoegd personeel aanwezig is, wordt die regel in veel gemeenten niet toegepast. Onbevoegd personeel gaat om met een gevaarlijk product. Ieder jaar gebeurt er wel ergens in Vlaanderen een ongeluk bij het zuiveren van het zwembadwater met chloor.

Ten tweede blijkt chloor helemaal niet zo ongevaarlijk te zijn voor de gezondheid als algemeen werd aangenomen. Recent onderzoek toonde immers aan dat kinderen die als baby in water hadden gezwommen dat met chloor werd ontsmet, twee keer zoveel last hebben van astma en bronchitis als andere kinderen. Ook mensen met ademhalingsproblemen en huidaandoeningen hebben vaak problemen met chloor in het zwembad.

VLAREM II legt als desinfecteringsmiddel voor zwembaden de nadruk op chloor. In het verleden werden zelfs zwembaden die andere desinfecterende middelen gebruikten, verplicht over te schakelen op het gebruik van chloor. Wie met andere desinfecteringsmiddelen en -systemen het zwembadwater wil zuiveren, moet daarvoor een speciale aanvraag indienen. Het is duidelijk dat die richtlijn de uitbaters ervan weerhoudt om alternatieven voor chloor te zoeken. Weinigen willen immers de administratieve lijdensweg voor een dergelijke aanvraag doorlopen en kiezen gemakkelijkheidshalve voor de traditionele ontsmetting met chloor. Tegelijkertijd worden de fabrikanten van ontsmettingsmiddelen er van weerhouden om hun bestaande producten op de Vlaamse zwembadmarkt te promoten of om nieuwe alternatieven te zoeken voor het ontsmetten van zwembadwater.

Om de zoektocht naar alternatieve desinfecteringsmiddelen te stimuleren en fabrikanten van andere ontsmettingsmiddelen de kans te geven het nut van hun producten te bewijzen, is een aanpassing van de VLAREM-wetgeving noodzakelijk, wat de ontsmetting van zwembadwater betreft. Dit voorstel van resolutie wil de Vlaamse Regering ertoe aanzetten de normen voor de kwaliteit van het zwembadwater te behouden, maar tegelijkertijd een einde maken aan de monopoliesituatie van de ontsmetting door middel van chloor.

Felix STRACKX
Frans WYMEERSCH
Stefaan SINTOBIN
Wim VAN DIJCK
Pieter HUYBRECHTS
Marleen VAN DEN EYNDE

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op:

1° de gevaren die het gebruik van chloor als ontsmettingsmiddel van zwemwater met zich meebrengt, zoals wordt aangetoond door de jaarlijks terugkerende ongevallen;

2° de nadelige invloed van gechloreerd zwemwater op de gezondheid van kleine kinderen; maar ook op de gezondheid van mensen met ademhalingsproblemen en huidaandoeningen;

3° het bestaan van alternatieve ontsmettingsmiddelen;

4° het feit dat de monopoliepositie van chloor voor het ontsmetten van zwembadwater de fabrikanten van ontsmettingsmiddelen ervan weerhoudt om alternatieve producten op de markt te brengen of het onderzoek ernaar te starten;

– verzoekt de Vlaamse Regering het besluit van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), en meer specifiek de bepalingen betreffende de verplichting zwembadwater te ontsmetten met chloor, aan te passen zodat ook andere ontsmettingsmiddelen dan diegene op basis van chloor kunnen worden toegestaan.

Felix STRACKX
Frans WYMEERSCH
Stefaan SINTOBIN
Wim VAN DIJCK
Pieter HUYBRECHTS
Marleen VAN DEN EYNDE